

WIADOMOŚCI ZAK

Styczeń/Luty 2012

Drodzy bracia i siostry w Zjednoczeniu,

Pozdrawiam was z głębi serca na łamach pierwszego numeru naszych Wiadomości, u początku świętowania roku jubileuszowego. Podczas tego roku planujemy przedstawić biografie przynajmniej kilku bliskich współpracowników św. Wincentego Pallottiego. Zaczniemy od przybliżenia życiorysu ks. Raffaella Melii SAC, przetłumaczonej przez ks. Franco Todisco SAC, zawartego w książce *De Sociis Beati Vincenti Pallotti*, [Współpracownicy błogosławionego Wincentego Pallottiego], 1953, autorstwa ks. Johna Hettenkofera PSM. Przesyłamy także bieżące informacje z życia Zjednoczenia.

1. PIERWSI WSPÓŁPRACOWNICY ŚW. WINCENTEGO PALLOTTIEGO

Raffaele Melia poznał Pallottiego w oratorium Santa Maria del Pianto jeszcze jako seminarzysta. Był on pierwszą osobą, która przyłączyła się na stałe do Pallottiego. Urodził się w Rzymie 6 maja 1804 roku. Jego rodzicami byli Felice i Eleanora z domu Battistoni. Był człowiekiem ogromnej i szerokiej kultury. Jako ksiądz, doktor Teologii wstąpił do Stowarzyszenia 13 sierpnia 1837 roku, zrzekając się funkcji wice rektora w Kolegium Rozkrzewiania Wiary (Urbanianum). W tym samym roku otrzymał sutannę od Założyciela dzieląc z nim mozolną pracę i upokorzenia aż do 1844 roku, kiedy to został posłany do Londynu w celu podjęcia duchowej opieki nad włoskimi emigrantami z oratorium Królestwa Sardynii. Niestrudzony w pracy otrzymał propozycję opuszczenia oratorium w czasie, w którym wydawał się być niezastąpionym w dużej wspólnotce Kościoła. Wrócił jeszcze raz do Rzymu w końcu 1847 roku, by dzięki listom otrzymanym z Kongregacji Rozkrzewiania Wiary i od samego papieża Piusa IX mógł zbierać jałmużnę na budowę kościoła w Londynie. Z polecenia tego samego Ojca św. otrzymał posługę wice rektora na Urbanianum na kolejny rok. Po złożeniu uroczystej konsekracji wraz z [Paul] De Geslin i [Carlo Maria] Orlandi dnia 7 marca, został przez Pallottiego posłany wraz [Ignazio] Auconi oraz Orlandi do Monterotondo w celu przeprowadzenia misji w dniach od 12 do 29 marca. Ks. Melia powrócił do Londynu na początku 1849 roku. W roku 1854 jeszcze raz przyjechał do Rzymu w sprawie beatyfikacji Czcigodnego Sługi Wincentego Pallottiego.

Podczas gdy Przełożony Generalny ks. Francesco Vaccari, wyczerpany chorobą był zmuszony przenieść się do Neapolu, potem do swego rodzinnego miasta Fuscaldo, ks. Melia zastąpił go w Rzymie. Po śmierci ks. Vaccari został on wybrany, już w drugim głosowaniu, trzecim przełożonym generalnym Stowarzyszenia. Miało to miejsce 16 lutego 1856 roku.

W lutym 1857 roku, Sługa Boża Elżbieta Sanna przed swoją śmiercią poprosiła swojego spowiednika ks. Melię o pochowanie jej w kościele SS. Salvatore in Onda. Sanna zmarła w duchu głębokiej pobożności po otrzymaniu absencji z ręki ks. Melii. Za specjalnym zezwoleniem została złożona w podziemiach kościoła, na wprost ołtarza Świętych Kosmy i Damiana, gdzie później została zbudowana kaplica po wezwaniu Matki Bożej 'Virgo Potens'.

"Sytuacja w Zjednoczeniu (Stowarzyszeniu) Apostolstwa Katolickiego (nazwa została zmieniona przez papieża Piusa XI na Pobożne Stowarzyszenie Misyjne), kiedy ks. Melia podjął posługiwanie we wspólnotce, była taka iż musiał on włożyć wszystkie swoje siły w pracę w Winnicy Pańskiej w Londynie. Nie był w stanie zaangażować się z całym swoim apostolskim zapałem gdyż albo musiałby zrezygnować ze swojej wizji lub przeciwstawić się tej swoich współbraci.[w tym co dotyczyło Konstytucji i liczby przyrzeczeń]. Z liczby dziewięciu seminarzystów, którzy wstąpili, za czasów ks. Vaccariego, żaden nie przyjął jeszcze święceń kapłańskich [...] Jako przełożony generalny ks. Melia ustanowił ks. Ignatius'a Auconiego kierownikiem duchownym Sióstr Pallotynek w Pia Casa w Velletri od 1853 r. W Rzymie zastąpił ks. Orlandiego, a dopiero potem zajął się przyjmowaniem do Stowarzyszenia nowych seminarzystów i braci pomocników, dokonując rozważnej selekcji kandydatów. Zawsze poświęcał wiele uwagi seminarzystom. Widząc konieczność wysłania ich do bardziej przyjemnego miejsca, podczas gorącego rzymskiego lata, wystarał się i otrzymał kaplicę pw. Madonna della Neve w Rocca Priora i mały przylegający do niej dom od biskupa Frascati [kard. Antonio Maria Cagiano de Azevedo] w 1858 r. Po rozbudowaniu kościoła powierzył nową wspólnotę ks. Orlandiemu..." (J. Hettenkofer, *Piae Societatis Missionum Brevis Notitia Historica*, s. 51-52).

21 lutego 1862 roku przedstawił swoją rezygnację z funkcji przełożonego generalnego i powrócił do Londynu. Tam cieszył się owocami pracy ks. Giuseppe Faà di Bruno, gdyż kończył on budowę kościoła, który dedykowany był św. Piotrowi Apostołowi. Kościół wraz z domem został oddany do użytku w 1863 roku.

Ks. Raffaele Melia zaangażował się wspaniale głoszeniem Ewangelii słowem mówionym i pisaniem, aby przyprowadzić do Kościoła zagubione owce Jezusa Chrystusa i umacnianiem tych dusz, które już się nawróciły publikując dla nich książki dotyczące indywidualnej spowiedzi - '*On Aural Confession*'. Wydanie tej książki w języku włoskim było pięciokrotnie wznowione. Ks. Melia napisał także książkę o Matce Bożej pt. *Kobieta błogosławiona przez pokolenia* – ta praca została wydana najpierw w języku angielskim, następnie w 1876 r. w języku włoskim. W 1871 r. napisał biografię o Pallottim, ale tylko w języku angielskim.

Wyczerpany pracą oraz z powodu wieku powrócił do Rzymu w 1876 roku. Podjął się pomocy proboszczowi kościoła Madonna della Neve w Rocca Priora. Słuchając spowiedzi w uroczystość Wszystkich Świętych oraz w dzień zaduszny ks. Melia przeziębził się i zachorował. Po powrocie do Rzymu zmarł 11 listopada 1876 roku, po przyjęciu sakramentu namaszczenia chorych, które przyjął z głęboką pobożnością. Ks. Raffaele Melia został pochowany w grobowcu Stowarzyszenia na cmentarzu Campo Verano.

Ks. Raffaele Melia odznaczał się apostołskim zapałem i gorliwością w pracy dla zbawienia dusz. Również o nim słusznie można powiedzieć to co wyraził na pogrzebie ks. Francesco Vaccari: *"Słodkie odpocznienie dla tych, którzy pracowali"* Dziennik 'Catholic Times' z 24 listopada napisał o nim: *"U ks. Melii można podziwiać jego ogromne pragnienia i głębokiego ducha modlitwy. W jego ponad 30-letnim apostołstwie w Anglii spędzał swoje dni na nieustannej medytacji. Nigdy nie spał więcej niż cztery godziny. We wszystkich przedsięwzięciach był ekstremalnie gorliwy jak nowicjusz, nigdy nie pozwolił sobie na pracę, której najpierw by dobrze nie przygotował. Żył pośród ludzi ubogich i służąc w konfesjonale, gdzie pozostawał z godną podziwu uwagą, nawet do późna w nocy. Był dobrze znany papieżowi Piusowi IX, który nazwał go „świętym człowiekiem”. Przez tych, którzy przychodzili do niego po radę” był uważany za świętego,*

2. Uroczystości św. Wincentego Pallottiego na rozpoczęcie Roku Jubileuszowego 2012 r

W dniach od 19 do 22 stycznia członkowie Rodziny Pallotyńskiej w Rzymie rozpoczęli obchody 50 rocznicy kanonizacji św. Wincentego Pallottiego (1963 -2013). Msze Św. odprawiane były w tych kościołach rzymskich które mają szczególne znaczenie dla Zjednoczenia, w tym celu aby rozpowszechnić osobę naszego Założyciela w sercu Kościoła jakim jest miasto Rzym. W uroczystościach wzięli udział niektórzy uczestnicy Zebrania Generalnego ZAK. Program uroczystości był następujący:

19 stycznia – "Św. Wincenty Pallotti w sercu rzymskiego Kościoła" – Msza św. w kościele św. Biagio i św. Carlo ai Catinari: Liturgii przewodniczył ks. Antonio Lotti SAC, przełożony prowincjalny włoskiej Prowincji Księży Pallotyńów. Za oprawę liturgiczną i muzyczną odpowiedzialni byli studenci z Kolegium Urbanianum. Po Komunii ks. Artur Stępień SAC (WA, Polska) dzielił się historią powołania, następnie ks. generał Jacob Nampudakam SAC, odczytał pismo otrzymane ze Stolicy Świętej na mocy którego Rodzina Pallotyńska ma możliwość zyskiwania odpustu pod zwykłymi warunkami w kościele SS Salvatore in Onda.

20 stycznia – "Św. Wincenty Pallotti a sakrament chrztu" – Rano Msza św. w SS Salvatore in Onda/wieczorem w San Lorenzo in Damaso: Rannej Mszy Św. przewodniczył ks. Franco Todisco SAC, zaś za oprawę liturgiczną odpowiedzialni byli uczniowie ze szkoły Matki Bożej Miłosierdzia oraz dziewczęta z Pia Casa di Carità. Wieczornej Mszy Św. przewodniczył bp. Julio Akamine SAC, biskup pomocniczy z São Paulo, z Brazylii. Oprawę liturgiczną przygotowały Siostry Pallotynki Apostolstwa Katolickiego (CSAC). Po komunii s. Rini Panakkal CSAC (Indie) podzieliła się świadectwem swojego życia zakonnego. Podczas liturgii wszyscy odnowili przyrzeczenia chrzcielne gdyż to właśnie w tym kościele św. Wincenty Pallotti był ochrzczony. Zapalono również świecę, która była użyta podczas kanonizacji Świętego 20 stycznia 1963 roku i będzie ona przechowywana w kościele SS Salvatore in Onda przez cały rok jubileuszowy.

21 stycznia – "Św. Wincenty Pallotti a wzrastanie w życiu chrześcijańskim." – Mszy Św. w Santa Maria in Vallicella (Chiesa Nuova) przewodniczył ks. Derry Murphy SAC, Przewodniczący ZAK. Oprawę liturgiczną przygotowali uczestnicy rocznego kursu duchowości pallotyńskiej oraz chór ZAK. Po komunii p. Cheryl Sullivan z Australii podzieliła się świadectwem swojego pallotyńskiego życia.

22 stycznia – Uroczystość św. Wincentego Pallottiego w SS Salvatore in Onda. Rodzina Pallotyńska zgromadziła się na modlitwie różańcowej i Nieszporach zakończonej błogostawieństwem udzielonym Najświętszym Sakramentem. Modlitwę transmitowało "Radio Maria" na całe Włochy. Następnie ksiądz generał Jacob Nampudakam SAC przewodniczył Mszy Św., zaś za jej oprawę były odpowiedzialne Siostry Misjonarki Apostolstwa Katolickiego razem z chórem ZAK. Uroczyste Triduum otworzyło celebracje 50 rocznicy kanonizacji św. Wincentego Pallottiego. Jesteśmy przekonani, że rok jubileuszowy przyczyni się do pogłębienia ducha jedności całej Rodziny Pallotyńskiej i że jest on dla nas szczególną łaską. Każdy z nas jest wezwany, aby włożyć swój wkład otwierając się na odnowę życia w duchu Ewangelii, czego św. Wincenty Pallotti zawsze gorliwie pragnął.

3. Nowi członkowie, ZAK w Indiach:

W Pallottigiri, Trivandrum, 23 stycznia 2012 roku ks. Mathew Panakkal SAC, wice prowincjał przyjął Akt Zaangażowania Apostolskiego od 14 świeckich wiernych, podczas Eucharystii, której przewodniczył bp. Vincent Samuel z Neyyattinkara. Natomiast dnia 26 grudnia w Nagpur sześć osób świeckich złożyło swój Akt Zaangażowania Apostolskiego podczas uroczystej Eucharystii, której przewodniczył ks. generał Jacob Nampudakam SAC.

4. Szczególnie pamiętajmy w modlitwie o s. Maria Knaus SAC, która w Limburgu, w Niemczech, 18 lutego 2012 roku powróciła do domu Ojca. Przez wiele lat Siostra Maria podejmowała posługę przełożenią, najpierw jako przełożona prowincjalna w latach (1974-1986), potem, jako przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Misjonek Apostolstwa Katolickiego w latach (1992-1998). Z gorącym sercem, gorliwością, mądrością a zarazem roztropnością wypełniała swoje zadania. Zaufanie i radość w Bogu dodawały jej siły. Siostry z wielu krajów uczestniczyły w jej pogrzebie dając świadectwo dobroci, którą po sobie zostawiła. W pogrzebie wzięli udział także liczni księża, bracia i świeccy członkowie Rodziny Pallotyńskiej. Niech s. Maria cieszy się w niebie pełnią życia i miłości Boga i zostanie przemieniona na żywy, promieniujący i doskonały obraz Chrystusa.